

кия и за Балканитѣ. Помежду имъ се разгорѣла голѣма война.

Перситѣ на царь Дарий, преди да отидатъ срещу Гърция, се от-правили къмъ Добруджа по сухо и по море. На долния Дунавъ тѣхнитѣ водни и сухопѣтни сили били събрани. Тамъ тѣ построили подвиженъ мостъ отъ корабитѣ на флота и навлѣзли въ днешна Бесарабия, дето спрѣли натиска на скититѣ. Следъ това вече настѣпили голѣмитѣ гръко-персийски войни, които свършили съ поражение на перситѣ. Това поражение освободило и тракитѣ отъ персийско робство и ги издигнало.

*

За пръвъ пѣтъ тогава (презъ V вѣкъ преди Хр.) била образува-на силна тракийска държава отъ племето Одризи, която погълнала дребнитѣ племена отъ цѣлата сегашна тракийска равнина и прострѣла своитѣ владения на северъ отъ Балкана, чакъ до Дунава, а на югъ до Бѣло море. Нейни данъкоплатци станали и много отъ гръцкитѣ градове въ край-брѣжието.

Това е добре познатата държава на одризитѣ, която станала важенъ политически факторъ на Балканитѣ. Тъкмо това време (края на V в. пр. Хр.) избухнала голѣма война между самитѣ гърци, която продължила 30 години и се казва Пелопонеска. Всички гръцки държавици, които тогава били стотици, защото всѣки градъ образувалъ отдѣлна

държава, се раздѣлили на две половини. На чело на еднитѣ застаналъ гр. Атина, а на другитѣ — гр. Спарта. Това било благоприятно положение за Одризката държава. Всѣка отъ спорящитѣ страни въ Гърция търсѣла подкрепа въ нейнитѣ царе.

Въ това време одризитѣ завели сложни връзки и съ скититѣ въ Русия. Царскитѣ дворове на дветѣ държави тогава били сродени и следъ едно сблъскване помежду имъ, свързали миренъ договоръ. Следъ този договоръ царѣтъ на одризитѣ, **Ситалкъ**, можелъ да действува свободно на югъ и да използва голѣмия междугръцки раздоръ. Той взелъ страната на Атина и събралъ пехота до 100,000 души и конница до 50,000. Съ тази грамадна войска Ситалкъ станалъ фактически господаръ на цѣлия почти Балкански полуостровъ, включително и на Македония, дето се било образувало вече старото македонско царство. Македонскиятъ царъ (Пердикасъ) се освободилъ отъ Ситалка само когато му обещалъ голѣмъ откупъ съ пари и сестра си за жена.

Това било времето на най-го-лѣмата мощъ на тракитѣ и на тѣхната Одризка държава. Положението на одризитѣ било тогава приблизително сжщото, каквото било на България при царь Симеона или пъкъ следъ победитѣ ни при Люле Бургасъ и Одринъ въ 1912. г. Но и тогава,